

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Serpentes hominum custodes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

S. Greg. lib. 1.
Dial. cap. 3.

bulosus ille draco, poma custodit. Audi S. Gregorium. *In eodem, inquit, monasterio (Fundensi) quidam magna vita Monachus erat hortulanus. Fur verò venire consueverat, & per sepem ascendere, & occultè olera auferre. Cumq; ille multa plantaret, qua minus inueniret, & alia pedibus conculcata, alia direpta conficeret: totum hortum circumiens, inuenit iter, unde fur venire consueverat. Qui in eodem horto deambulans, reperit etiam serpentem, cui praeicipiens dixit: sequere me: atq; ad aditum furis perueniens, imperans serpenti, dicens: In nomine Iesu Christi praecepto tibi, ut aditum istum custodias, ac furem huc ingredi non permittas. Protinus serpens totum se in itinere in transuersum tendit, & ad cellam monachus rediit. Cumq; meridiano tempore cuncti fratres quiescerent, more solito, fur aduenit, ascendit sepem, & cum in hortu pedem poneret, vidit subito, quia extensus serpens clausisset viam, & tremefactus post semetipsum concidit, eiusq; pes per calceamentum in fude sepi inhaesit, sicq; usquedum hortulanus rediret, deorsum capite pendit. Consuetam horam venit hortulanus, pendentem in sepe furem reperit. serpenti autem dixit: Gratias ago Deo, implèsti, quod iussi: recede modo: qui statim abscessit, ad furem verò perueniens, ait: quid est frater? eradidit te mihi Deus, quare in labore monachorum furtum facere toties praesumpisti? qui hac dicens, pedem illius à sepe, in qua inhaeserat, soluit, eumq; sine lesione deposuit. Cui dixit: sequere me: quem sequentem duxit ad horti aditum, & olera, qua furto appetebat auferre, ei cum magna dulcedine praeiunxit, dicens: Vade, & post hac furtum non facias: sed cum necesse habes, huc ad me ingredi, & qua tu cum peccato laboras tollere, ego tibi deuotus dabo. Furto laesit hortulanum ille, & ut laederet, sepem dissipavit; laedendus vicissim, nisi Deus, ad mentem hortulani aspexisset. Etenim coluber eum momordisset, nisi bonus ille Religiosus, furtum magis, quam furem odisset.*

VII.

Laert. in vita
eius.

Nec nouum est, serpentes esse hortorum custodes, cum legantur & hominum fuisse defensores. Heraclides Ponticus Philosophus draconem habuit mansuefactum, eunti & quiescenti solitum adesse, & assistere velut comitem. Didymus Abbas & Anachoreta colubros & serpentes innoxios tractabat. *Ciniscus est in Achaia, nomine Patra, ait Aelianus. In ea puer (Thoas) draconem paruosulum emebat. magnamq; cum cura educabat, cumq; creuisset, loquebatur quasi eum intelligente, ludens ac derisus eum ipso. Cum autem*

Aelian. lib. 13.
Vapian. c. 46.

quero ad ingentem magnitudinem draco peruenisset, in solitudinem à Ci-
nibus est dimissus. Post cùm puer adolescens factus reuersus à spectaculo
quodam cum aliquibus aequalibus in latrones incidisset, & clamorem ex-
tulisset, ecce draco praesto est, & alios in fugam vertit, alios interimit,
ipsum verò saluum conseruat.

Nonne hos coluber momordit, cùm iuuenem hunc, tam- VIII.
quam sepem dissipare vellent? Quamuis & alius est, coluber cor- Iob. 26. 13.
mosus, qui in Paradiso primos parentes momordit, de quo scriptũ
est: *Non est caput nequius super caput colubri*, qui mordet Dei le- Eccli. 25. 22.
gem, tamquam sepem, dissipantes, nec damnum dumtaxat dam-
no, sed vtique longè grauius damnum reponit. Quanta enim,
cumque sit iniuria alteri illata, numquam tamen tantum est ma-
lum, quantum sustinet is, qui iniuriam infert. Ille in pecunijs, in
fama, in corpore aliquid patitur; at iniuriosus mordetur à suæ
conscientiæ verme, & à peccato de quo dicitur: *Quasi à facie colu- Eccli. 21. 2.*
bri fuge peccata. Et, si vel modica iniuria, si sepi laceratio sine poe-
na non abit; quid ei fiet, qui nomen, qui famam alterius lacerat?
Qui dissipat sepem, ait, *mordebit eum coluber*. Audi, quid sanctissimæ Eccl. 10. 8.
feminae acciderit, ob sepem quàm parcissimè dissipatam, sepem
aperuit, & sibi templum, per angelos aperiri solitum, clausit:
Raderi verba, & venatoribus alijsque sepium dissipatoribus dili-
genter considerandam historiam accipe. *Kunigundis, seu Cunissa* Math. Ra-
nobilissimo dynasta Conrado Comite Oeningensi, ad lacum Acronianum, der. in Baua-
neposi Othonis Magni Imperatoris ex filia Richalita, oriunda Friderico ria Pia. pag.
II, Andecensi regulo, Arbonis filio, Friderici I. Comitis And. nepote 28.
B. Rathonis seu Rassonis pronepti nupta, post mariti in peregrinatione
Hierosolymitana defuncti mortem, & dotem suam, & quidquid opum
possedit Christo consecrauit, modicâ sibi ad vitam emendam portione re-
tentâ. Imperante namque Henrico S. Imperatore Cœnobium nobile
Canonicis, qui D. Augustini leges sequuntur, ad D. Stephani cultum
& venerationem in agro Diesensis oppidi, à quo Cœnobium nomen ac-
cepit, condidit, ibidemq; vitam sanctissimè traduxit. Modicam quip-
pe cellam in D. Stephani ade, qua occidentem spectat, paululum a pa-
nimento sub testudine elatam posuit, vbi sub rem diuinam condita Deo
precibus vorisq; litauit. Ceterum haud procul inde supra saltum in ca-
stro ad Villegium Vengariano morabatur, vnde sub nocturnas religio-